

CAPUT XXIII.

Sub figura multiplicium stuprorum duarum meretricum Oolla & Ooliba ac punitionis earum, ostendit Dominus variam idolatriam Samaria & Ierusalem, propter quam tradendi sunt in opprobrium Gentibus, quarum sunt idolatriam imitati.

Eodem
ann. 3411.

1. **E**T factus est sermo Domini ad me, dicens:

2. Fili hominis, duæ mulieres filia matris unius fuerunt,

3. & fornicatae sunt in Ægypto, in adolescentia sua fornicatae sunt: ibi subacta sunt ubera earum, & fracta sunt mammae pubertatis earum.

4. Nomina autem earum Oolla maior, & Ooliba foror eius minor: & habui eas, & pepererunt filios, & filias. Porro earum nomina Samaria Oolla, & Ierusalem Ooliba.

5. Fornicata est igitur super me Oolla, & insanivit in amatores suos, in Assyrios propinquantes,

6. vestitos hyacinto, principes, & magistratus, iuvenes cupidinis, universos equites, ascensores equorum.

7. Et dedit fornicationes suas super eos electos, filios Assyriorum universos: & in omnibus, in quos insanivit, in immunditiis eorum polluta est.

8. Insuper & fornicationes suas, quas habuerat in Ægypto, non reliquit: nam & illi dormierunt cum ea in adolescentia eius, & illi confregerunt ubera pubertatis eius, & effuderunt fornicationem suam super eam.

9. Propterea tradidi eam in manus amatorum suorum, in manus filiorum Assur, super quorum insanivit libidine.

* Supr. 16.
37.

10. * Ipsi discooperuerunt ignominiam eius, filios, & filias eius tulerunt, & ipsam occiderunt gladio: & facta sunt famosae mulieres, & iudicia perpetraverunt in ea.

11. Quod cum vidisset foror eius Ooliba, plusquam illa insanivit libidine: & fornicationem suam super fornicationem fororis suae

12. ad filios Assyriorum praebuit impudenter, ducibus, & magistratibus ad se venientibus indutis veste varia, equibus qui vestabantur equis, & adolescentibus formam cunctis egregiam.

13. Et vidi quod polluta esset via una ambarum.

14. Et auxit fornicationes suas: cumque

vidisset viros depictos in pariete, imagines Chaldaeorum expressas coloribus,

15. & accinctos balteis renes, & tiasas tinctas in capitibus eorum, formam ducum omnium, similitudinem filiorum Babylonis, terraeque Chaldaeorum, in qua orti sunt,

16. insanivit super eos concupiscentia oculorum suorum, & misit nuncios ad eos in Chaldaeam.

17. Cumque venissent ad eam filii Babylonis ad cubile mammaram, polluerunt eam stupris suis, & polluta est ab eis, & saturata est anima eius ab illis.

18. Denudavit quoque fornicationes suas, & discooperuit ignominiam suam: & recessit anima mea ab ea, sicut recesserat anima mea a forore eius.

19. Multiplicavit enim fornicationes suas, recordans dies adolescentiae suae, quibus fornicata est in Terra Ægypti.

20. Et insanivit libidine super concubitum eorum, quorum carnes sunt ut carnes asinorum: & sicut fluxus equorum fluxus eorum.

21. Et visitasti scelus adolescentiae tuae, quando subacta sunt in Ægypto ubera tua, & confracta sunt mammae pubertatis tuae.

22. Propterea Ooliba, haec dicit Dominus Deus: Ecce ego suscitabo omnes amatores tuos contra te, de quibus satiata est anima tua: & congregabo eos adversum te in circuitu,

23. Filios Babylonis, & universos Chaldaeos, nobiles, tyrannosque & principes, omnes filios Assyriorum, iuvenes formam egregiam, duces, & magistratus universos, principes principum, & nominatos ascensores equorum:

24. & venient super te instructi curru, & rota, multitudo populorum: lorica, & clypeo, & galea armabuntur contra te undique: & dabo coram eis iudicium, & iudicabunt te iudiciis suis.

25. Et ponam zelum meum in te, quem exercent tecum in furore: nasum tuum, & aures tuas praecident: & quae remanserint, gladio concident: ipsi filios tuos, & filias tuas capient, & novissimum tuum devorabitur igni.

26. Et denudabunt te vestimentis tuis, & tollent vasa gloriae tuae.

27. Et requiescere faciam scelus tuum de te, & fornicationem tuam de Terra Ægypti: nec levabis oculos tuos ad eos, & Ægypti non recordaberis amplius.

28. Quia haec dicit Dominus Deus: Ecce ego

ego tradam te in manus eorum, quos odisti, in manus, de quibus satiata est anima tua.

29. Et agent tecum in odio, & tollent omnes labores tuos, & dimittent te nudam, & ignominiam plenam, & revelabitur ignominia fornicationum tuarum, scelus tuum, & fornicationes tuae.

30. Fecerunt haec tibi quia fornicata es post Gentes, inter quas polluta es in idolis earum.

31. In via fororis tuae ambulasti, & dabo calicem eius in manu tua.

32. Haec dicit Dominus Deus: Calicem fororis tuae bibes profundum, & latum: eris in derisum, & in subsannationem, quae est capacissima.

33. Ebrietate, & dolore repleberis: calice meroris, & tristitiae, calice fororis tuae Samariae.

34. Et bibes illum, & epotabis usque ad faeces, & fragmenta eius devorabis, & ubera tua lacerabis: quia ego locutus sum, ait Dominus Deus.

35. Propterea haec dicit Dominus Deus: Quia oblita es mei, & proiecisti me post corpus tuum, tu quoque porta scelus tuum, & fornicationes tuas.

36. Et ait Dominus ad me, dicens: Fili hominis numquid iudicas Oollam, & Oolibam, & annuncias eis scelera earum?

37. Quia adulteratae sunt, & sanguis in manibus earum, & cum idolis suis fornicatae sunt: in super & filios suos, quos genuerunt mihi, obtulerunt eis ad devorandum.

38. Sed & hoc fecerunt mihi: Polluerunt sanctuarium meum in die illa, & sabbata mea profanaverunt.

39. Cumque immolarent filios suos idolis suis, & ingrederentur sanctuarium meum in die illa ut polluerent illud: etiam haec fecerunt in medio domus meae.

40. Miserunt ad viros venientes de longè, ad quos nuncium miserant: itaque ecce venerunt: quibus te lavisti, & circumlinisti stibio oculos tuos, & ornata es mundo muliebri.

41. Sedisti in lecto pulcherrimo, & mensa ornata est ante te: thymiamina meum, & unguentum meum posuisti super eam.

42. Et vox multitudinis exultantis erat in ea: & in viris, qui de multitudine hominum adducebantur, & veniebant de deserto, posuerunt armillas in manibus eorum, & coronas speciosas in capitibus eorum.

43. Et dixi ei, quae attrita est in adulteris: Nunc fornicabitur in fornicatione sua etiam haec.

44. Et ingressi sunt ad eam quasi ad mulierem meretricem: sic ingrediebantur ad Oollam, & Oolibam mulieres nefarias.

45. Viri ergo iusti sunt: hi iudicabunt eas iudicio adulterarum, & iudicio effundentium sanguinem: quia adulteratae sunt, & sanguis in manibus earum.

46. Haec enim dicit Dominus Deus: Adduc ad eas multitudinem, & trade eas in tumultum, & in rapinam:

47. Et lapidentur lapidibus populorum, & confodiantur gladiis eorum: filios, & filias earum interficient, & domos earum igne succendent.

48. Et auferam scelus de terra, & discent omnes mulieres ne faciant secundum scelus earum.

49. Et dabunt scelus vestrum super vos, & peccata idolorum vestrorum portabitis: & scietis quia ego Dominus Deus.

CAPUT XXIV.

Sub figura olla, electioribus carnium partibus ac ossibus plena, ignique admota, & sub figura mortis uxoris Ezechielis, pro qua iussus est nullum facere luctum, significat Dominus domum Israel in exitium tradendam, filiosque eius trucidandos, nullo sequente luctu pra animi stupore.

1. **E**T factum est verbum Domini ad me in anno nono, * in mense decimo, decima die mensis, dicens:

2. Fili hominis scribe tibi nomen diei huius, in qua confirmatus est rex Babylonis adversum Ierusalem hodie.

3. Et dices per proverbium ad domum irritatricem parabolam, & loqueris ad eos: Haec dicit Dominus Deus: Pone ollam: pone, inquam, & mitte in eam aquam.

4. Congere frusta eius in eam, omnem partem bonam, femur & armum, electa & ossibus plena.

5. Pinguissimum pecus assume, compone quoque strues ossium sub ea: effervit coctio eius, & discocata sunt ossa illius in medio eius.

6. Propterea haec dicit Dominus Deus: Vae civitati sanguinum, olla, cuius rubigo in ea est, & rubigo eius non exivit de ea: per partes & per partes suas ejice eam, non cecidit super eam fors.

7. Sanguis enim eius in medio eius est,

* Regni
Sedeciae,
sive de-
portati te-
choniam, M.
3414.
Ante Chr.
590.
† Gr. ἀπα-
πειρωτο
contra fi-
xit.

super limpidissimam petram effudit illum: non effudit illum super terram ut possit operiri pulvere.

8. Ut superinducem indignationem meam, & vindictam ulciscerem: dedi sanguinem eius super petram limpidissimam ne operiretur.

9. Propterea haec dicit Dominus Deus: *Nab. 3. 1.* *Hab. 2. 12.* Vx civitati sanguinum, cuius ego grandem faciam pyram.

10. Congere ossa, quae igne succendam: confumentur carnes, & coquetur universa compositio, & ossa tabescent.

11. Pone quoque eam super prunas vacuum, ut incalescat, & liquefiat as eius: & conflatur in medio eius inquinamentum eius, & consumatur rubigo eius:

12. multo labore sudatum est, & non exivit de ea nimia rubigo eius, neque per ignem.

13. Immunditia tua execrabilis: quia mundare te volui, & non es mundata à fordidibus tuis: sed nec mundaberis prius, donec quiescere faciam indignationem meam in te.

14. Ego Dominus locutus sum: Veniet, & faciam: non transeam, nec parcam, nec placabor: iuxta vias tuas, & iuxta adinventiones tuas iudicabo te, dicit Dominus.

15. Et factum est verbum Domini ad me, dicens:

16. Fili hominis, ecce ego tollo à te desiderabile oculorum tuorum in plaga: & non planges, neque plorabis, neque fluent lacrymae tuae.

17. Ingemisce tacens, mortuorum luctum non facies: corona tua circumligata sit tibi, & calceamenta tua erunt in pedibus tuis, nec amictu ora velabis, nec cibos lugentium comedes.

18. Locutus sum ergo ad populum manè, & mortua est uxor mea vesperè: fecique manè sicut praeceperat mihi.

19. Et dixit ad me populus: Quare non indicas nobis quid ista significant, quae tu facis?

20. Et dixi ad eos: Sermo Domini factus est ad me, dicens:

21. Loquere domui Israël: Haec dicit Dominus Deus: Ecce ego polluam sanctuarium meum, superbiam imperij vestri, & desiderabile oculorum vestrorum, & super quo pavet anima vestra: filii vestri, & filiae vestrae, quas reliquistis, gladio cadent.

22. Et facietis sicut feci: Ora amictu

non velabitis, & cibos lugentium non comedetis.

23. Coronas habebitis in capitibus vestris, & calceamenta in pedibus: non plangetis neque flebitis, sed tabescetis in iniquitatibus vestris, & unusquisque gemet ad fratrem suum.

24. Eritque Ezechiel vobis in portentum: iuxta omnia, quae fecit, facietis cum venerit istud: & scietis quia ego Dominus Deus.

25. Et tu fili hominis ecce in die, quam tollam ab eis fortitudinem eorum, & gaudium dignitatis, & desiderium oculorum eorum, super quo requiescunt animae eorum, filios, & filias eorum:

26. In die illa cum venerit ugiens ad te, ut annunciet tibi:

27. In die, inquam, illa aperietur os tuum cum eo, qui fugit: & loqueris, & non silebis ultra: erisque eis in portentum, & scietis quia ego Dominus.

CAPUT XXV.

Regionibus Ammon, Moab, Idumaea & Palaestina minatur Dominus exitium, eod quod filios Israël afflixerint, & de ipsorum afflictione exultaverint.

1. ET factus est sermo Domini ad me, dicens:

2. Fili hominis pone faciem tuam contra filios Ammon, & prophetabis de eis.

3. Et dices filiis Ammon: Audite verbum Domini Dei: Haec dicit Dominus Deus: Pro eo quod dixisti: Euge, euge super sanctuarium meum, quia pollutum est: & super terram Israël, quoniam desolata est: & super domum Iuda, quoniam ducti sunt in captivitatem:

4. Idcirco ego tradam te filiis orientali-
bus * in hereditatem, & collocabunt caulas suas in te, & ponent in te tentoria sua: ipsi comedent fruges tuas: & ipsi bibent lac tuum.

5. Daboque Rabbath in habitaculum camelorum, & filios Ammon in cubile pecorum: & scietis quia ego Dominus.

6. Quia haec dicit Dominus Deus: Pro eo quod plauisisti manu, & percussisti pede, & gavisa es ex toto affectu super terram Israël:

7. Idcirco ecce ego extendam manum meam super te, & tradam te in direptionem Gentium, & interficiam te de populis, & perdam de terris, & conteram: & scies quia ego Dominus.

8. Haec

* i. Chaldaeis, quod factum esse videtur dum Nabuch. Tyrum obsideret, ubi per annos 13. permansisse eum refert. Iosaph. 10. Antiq. 12. & lib. 1. contra Apion.

8. Haec dicit Dominus Deus: Pro eo quod dixerunt Moab, & Seir: Ecce sicut omnes Gentes, domus Iuda:

9. Idcirco ecce ego aperiam humerum Moab de civitatibus, de civitatibus, inquam, eius, & de finibus eius inclytas terrae Bethiesimoth, & Beelmeon, & Cariathaim,

10. filiis Orientis cum filiis Ammon, & dabo eam in hereditatem: ut non sit ultra memoria filiorum Ammon in Gentibus.

11. Et in Moab faciam iudicia: & sciet quia ego Dominus.

* Ann. M. 3417. Ant. Chr. 587. V. Ier. 49. 7. 12. Haec dicit Dominus Deus: Pro eo quod fecit Idumaea ultionem ut se vindicaret de filiis Iuda, peccavitque delinquens, & vindictam expetivit de eis;

13. Idcirco haec dicit Dominus Deus: Extendam manum meam super Idumaeam, & auferam de ea hominem, & iumentum, & faciam eam desertam ab Austro: & qui sunt in Dedan, gladio cadent.

14. Et dabo ultionem meam super Idumaeam per manum populi mei Israël: & facient in Edom iuxta iram meam, & furor meum: & sciet vindictam meam, dicit Dominus Deus.

15. Haec dicit Dominus Deus: Pro eo quod fecerunt Palaestini vindictam, & uli se sunt toto animo, interficientes, & implentes inimicitias veteres:

16. propterea haec dicit Dominus Deus: Ecce ego extendam manum meam super Palaestinos, & interficiam interfectores, & perdam reliquias maritimae regionis:

17. faciamque in eis ultiones magnas arguens in furore: & sciet quia ego Dominus, cum dederò vindictam meam super eos.

CAPUT XXVI.

Tyri inclyta urbis praedicit Dominus everstionem, eod quod super vastatione Ierusalem exultaverit.

1. ET factum est in undecimo anno, * prima mensis, factus est sermo Domini ad me, dicens:

2. Fili hominis, pro eo quod dixit Tyrus de Ierusalem: Euge contractae sunt portae populorum, conversa est ad me: implebor, deserta est.

3. Propterea haec dicit Dominus Deus: Ecce ego super te Tyre, & ascendere faciam ad te gentes multas, sicut ascendit mare fluctuans.

4. Et dissipabunt muros Tyri, & de-

struent turres eius: & radam pulverem eius de ea, & dabo eam in limpidissimam petram.

5. Siccatio saganarum erit in medio maris, quia ego locutus sum, ait Dominus Deus: & erit in direptionem Gentibus.

6. Filiae quoque eius, quae sunt in agro, gladio interficientur: & sciet quia ego Dominus.

7. Quia haec dicit Dominus Deus: Ecce ego adducam ad Tyrum Nabuchodonosor regem Babylonis ab Aquilone regem regum, cum equis, & curribus, & equitibus, & coetu, populoque magno.

8. Filias tuas, quae sunt in agro, gladio interficiet: & circumdabit te munitioibus, & comportabit aggerem in gyro: & elevabit contra te clypeum.

9. Et vineas, & arietes temperabit in muros tuos, & turres tuas destruet in armatura sua.

10. Inundatione equorum eius operiet te pulvis eorum: à sonitu equitum, & rotarum, & curruum movebuntur muri tui, cum ingressus fuerit portas tuas quasi per intritum urbis dissipatae.

11. Ungulis equorum suorum conculcabit omnes plateas tuas: populum tuum gladio cadet, & statuae tuae nobiles in terram corruent.

12. Vastabunt opes tuas, diripient negotiationes tuas: & destruent muros tuos, & domos tuas praclaras subvertent: & lapides tuos, & ligna tua, & pulverem tuum in medio aquarum ponent.

13. * Et quiescere faciam multitudinem * Ierem. 7. 34. cantorum tuorum, & sonitus cithararum tuarum non audietur amplius.

14. Et dabo te in limpidissimam petram, siccatio saganarum eris, nec aedificaberis ultra: quia ego locutus sum, ait Dominus Deus.

15. Haec dicit Dominus Deus Tyro: Numquid non à sonitu ruinae tuae, & gemitu interfectorum tuorum cum occisi fuerint, in medio tui commovebuntur insulae?

16. Et descendent de sedibus suis omnes principes maris: & auferent exuvias suas, & vestimenta sua varia abjicient, & induentur stupore: in terra sedebunt, & attoniti super repentino casu tuo admirabuntur.

17. Et affumentes super te lamentum, dicent tibi: Quomodo peristi, quae habitas in mari, urbs inclyta, quae fuisti fortis in mari cum habitatoribus tuis, quos formidabant universi?

18. Nunc

* Deportati Iechonias, Mundi 3416. prima die mensis item primi.